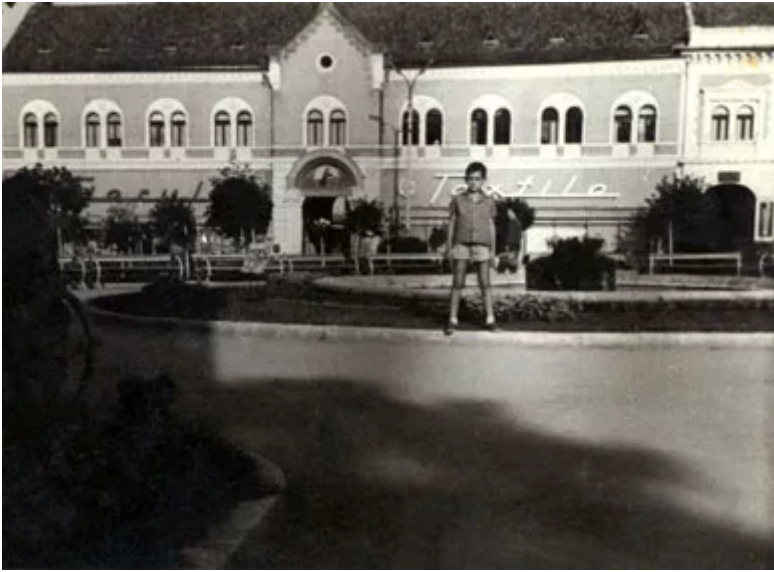

Grossmann Silviu

Ez a fiam, Grossmann Silviu Dés főterén.

A fiam Silviu, de Ávinak szólítja mindenki, Ábrahámnak a rövidítése Ávi. Ő 1953-ban született, én adtam neki a zsidó nevet – Ábrahámot –, a férjem apja után [lásd: névadás]. Ávi is és Erika is nagyon jól tanuló gyerekek voltak. Nekik nem volt probléma a tanulás, ment be a fejükbe, a férjemhez hasonlítottak fejre. A fiam orvosira akart menni, és készült. De ha levágtam egy tyúkot, akkor ő rosszul volt, amikor látta a vért. Nem bírta nézni. Úgy szerette a csirkéket, játszott velük, én dugva kellett csirkét főzsek, hogy ne lássa. Azt mondta: „Megegyem a csirkének a lábát?” Ha csirkecomb volt, felvágtam darabokra, azt mondtam, hogy sonka. Akkor megette. Láttam, hogy olyan érzékeny gyerek. Egy érzékeny gyerek nem való orvosnak. Aztán rájött ő maga is, azt mondta: „Nem való nekem az orvosi, én túl sajnálok mindenkit.” Aztán Temesvárt végezte az egyetemet, gépészmérnöki szakot.

Az egyetem után [Nagy]Bányára helyezték ki, de volt egy odavalósi lány, aki állapotos volt, [Nagy]Bányán volt a férje is, kérvényezte, és neki adták azt a posztot. És Ávi elkerült Szatmárra [Szatmárnémetibe], aztán megnősült egy román nővel. Soha nem mondtam, hogy ne nősüljön meg, ha ő úgy akarta, mit tegyen nekem szemrehányást. Szatmáron [Szatmárnémetiben] ismerkedett meg a feleségével, Milea Floricának hívják. Elvált nő volt, volt egy négyéves lánykája, Juliana, aki most fogorvosnő [Nagy]Váradon. A fiam az Unio gyárba került, azt hiszem, darukat csinál ez a gyár hajókhöz, bányákhoz. Kezdte alulról, először mester volt, bent volt a produkcióban [gyártási részlegen] sokáig, aztán 1990-ben kinevezték eladási igazgatónak, és most vezérigazgatónak. Ezelőtt öt évvel akarták tenni erre a posztra, de ő nem akarta vállalni. Most azt mondták, ha nem akarja elvállalni, akkor keressen más állást. Nem volt mit csináljon, elvállalta. Nem kicsi dolog, éjjel-nappal ott van a gyárban. Florica is mérnök, a Mondialánál, a ruhagyárnál van, de ő gyártási vezető, jó állása van, nagyon talpraesett nő. Nagyon jól beszél magyarul, és nagyon jól beszél németül. És jár Németországba, mert a gyár, ahol dolgozik, egy németé.

Egy gyerekük van, egy kislány, 1987-ben született. A fiamnak a lánya, Iris meg van keresztelve. Beteg gyermek volt, és nem evett húst, akkor azt mondták a kolléganői a menyemnek, hogy azért,

mert nincs megkeresztelve. És akkor megkeresztelték a görög katolikus templomban, tíz éves volt. De énnekem nem mondtak semmit, utólag kérdezték, haragszok-e. Mondtam, énnekem nincs semmi beleszólásom. De nem tartja a leányka a vallást.

Nekem is az unokáim úgy mondják, Bábi. Az izraeli unokám az vallásos, de a szatmári unokám az vegyes házasságból született, ő már nem tud semmit a zsidóságról. De Bábi, úgy mondja nekem ő is. Rosszul csináltam, én is bele kellett volna szóljak egy kicsit többet, de gondoltam, nem szólok bele, nehogy ne tetszedjen nekik.